

Wszystkie wymienione kategorie blankietów wekslowych mają wymiar 28×11,5 cm.

Rysunek blankietów wekslowych kategorii №№ 26, 27 i 28 (wymiar 9,8×3,5 cm.) przedstawia kompozycję giloszową. W górnym kole umieszczono ustawowego orła białego, w dolnym cyfrę „_____” (300.000, 1.500.000, 3.000.000 mk. p.) i napis „Marek polskich”.

Pośrodku na brązowym tle widnieje napis „Opłata stemplowa” i cyfra „M_____M”. Po lewej stronie rysunku umieszczono tekst weksła pismem angielskim: „Cena _____ mk. p. Blankiet przy sumie weksła do _____ mk. p. z terminem dłuższym niż trzy miesiące, do _____ mk. p. z terminem trzy-miesięcznym”.

Cyfry zmieniają się zależnie od wielkości sumy i opłaty stemplowej.

Całość rysunku utrzymana w kolorze brązowo-oliwkowym.

Rysunek blankietów wekslowych kategorii №№ 29 i 30 (wymiar 9, 8×3, 5 cm.) przedstawia kompozycję giloszową. W górnym kole umieszczono ustawowego orła białego, w dolnym cyfrę „_____” (15.000.000, 30.000.000) i napis „Marek polskich”.

Pośrodku na zielonym tle widnieje napis „Opłata stemplowa” i cyfra „M_____M”.

Po lewej stronie rysunku umieszczono tekst weksła pismem angielskim: „Cena _____ mk. p. Blankiet przy sumie weksła do _____ mk. p. z terminem dłuższym niż trzy miesiące, do _____ mk. p. z terminem trzymiesięcznym”.

Cyfry zmieniają się zależnie od wielkości sumy i opłaty stemplowej.

Całość rysunku utrzymana w kolorze zielono-pomarańczowym.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

79.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 16 stycznia 1924 r.

w wykonaniu ustawy z dnia 2 lipca 1921 r. o podatku giełdowym.

Na podstawie art. 17 i 30 ustawy z dnia 2 lipca 1921 r. o podatku giełdowym (Dz. U. R. P. № 73, poz. 500) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustępy: pierwszy i czwarty § 21 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 11 lipca 1921 r. o wykonaniu ustawy z dnia 2 lipca 1921 r. o podatku giełdowym na obszarze b. dzielnic: rosyjskiej i austriackiej (Dz. U. R. P. № 73, poz. 501), w brzmieniu, ustalonym w § 1 rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 134, poz. 1116), otrzymują brzmienie następujące:

Ustęp pierwszy: „Handlujący papierami wartościowymi (§ 10, ustęp pierwszy) mają po upływie każdego okresu półmiesięcznego, obejmującego czas

od dnia 1 do 15 włącznie względnie czas od dnia 16 do końca miesiąca, dokonać podsumowania kolumny 10 rejestru (załącznik № 1 do § 10). Pośrednicy mają po upływie każdego miesiąca dokonać podsumowania tej kolumny księgi maklerskiej, która jest przeznaczona dla podatku giełdowego (§ 17 punkt 5 rozporządzenia z dnia 20 kwietnia 1923 r., Dz. U. R. P. № 53, poz. 372)”.

Ustęp czwarty: „Pośrednik ma uiścić podatek za każdy miesiąc najpóźniej do dnia 15 miesiąca następnego”.

§ 2. § 21 rozporządzenia z dnia 11 lipca 1921 r., w brzmieniu, ustalonym w § 1 rozporządzenia niniejszego, będzie stosowany również na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego (§ 2 rozporządzenia z dnia 18 grudnia 1923 r., Dz. U. R. P. № 134, poz. 1116).

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

80.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 17 stycznia 1924 r.

w przedmiocie ustalenia rabatu handlowego dla sprzedawców wyrobów tytoniowych.

Na mocy ustawy o monopolu tytoniowym z dn. 1 czerwca 1922 r. (Dz. U. R. P. № 47, poz. 409) oraz w uzupełnieniu rozporządzenia z dnia 20 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 42, poz. 285) zarządza się co następuje:

§ 1. Ustanowiony w rozporządzeniu z dnia 27 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 75, poz. 593) rabat handlowy ustala się od wszystkich wyrobów tytoniowych z wyjątkiem cygar i cygaretek fabryk prywatnych na 18% ceny detalicznej sprzedaży dla hurtowników i na 12% ceny detalicznej sprzedaży dla detalistów.

§ 2. Od cygar i cygaretek wyrobu prywatnych fabryk wolno przedsiębiorcom prywatnych fabryk udzielać sprzedawcom wyższego rabatu, który jednak w żadnym wypadku nie może przekraczać 22% ceny detalicznej sprzedaży dla hurtowników i 17% ceny detalicznej sprzedaży dla detalistów.

§ 3. Pod postanowienia §§ 1 i 2 niniejszego rozporządzenia nie podpadają „domowe sprzedaże wyrobów tytoniowych” (§ 6 ustęp 1 rozporządzenia z dnia 20 marca 1923 r., Dz. U. R. P. № 42, poz. 285), które otrzymywać będą z hurtowni tytoniowych papierosy i cygara za 8% rabatem.

§ 4. Władze skarbowe i organy kontrolne w prywatnych fabrykach obowiązane są sprawdzać w terminach, co miesiąc w rachunkach prywatnych fabryk, czy postanowienia niniejszego rozporządzenia są ściśle przestrzegane.